

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1301/2025
04.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Тајјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Михајла Остојића, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Остојића, адвоката Николе Столића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв 876/24 од 06.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 291/25 од 09.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Остојића, адвоката Николе Столића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв 876/24 од 06.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 291/25 од 09.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кв 876/24 од 06.03.2025. године усвојен је захтев Вишег јавног тужилаштва у Сремској Митровици за изрицање јединствене казне затвора окривљеном Михајлу Остојићу, са генералијама као у списима, сада на издржавању казне затвора у КПЗ у Сремској Митровици, па су у односу на окривљеног преиначене у погледу одлуке о казни: пресуда Основног суда у Старој Пазови К 844/20 од 30.10.2020. године, преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 70/21 од 04.02.2021. године, којом је окривљени оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци; пресуда Основног суда у Руми К 18/20 од 25.02.2021. године којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца; пресуда Основног суда у

Руми К 476/20 од 13.04.2021. године којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, с тим да ће се изречена казна извршавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора; пресуда Основног суда у Руми К 124/21 од 10.09.2021. године којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, с тим да ће се изречена казна извршавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора и пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 46/23 од 28.11.2023. године којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, те су опозване условне осуде изречене пресудом Основног суда у Руми К 150/18 од 12.05.2020. године и пресудом Основног суда у Руми К 540/18 од 30.03.2021. године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, тако што се изречене казне затвора по наведеним пресудама узимају као утврђене, па је суд окривљеног Михајла Остојића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) година и 11 (једанаест) месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору по основу пресуде Основног суда у Старој Пазови К 844/20 од 30.10.2020. године и пресуде Основног суда у Руми К 476/20 од 13.04.2021. године и време проведено у притвору и на издржавању казне затвора по основу пресуде Вишег суда у Сремској Митровици К 46/23 од 28.11.2023. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 291/25 од 09.07.2025. године, ставом првим, делимичним усвајањем жалби окривљеног Михајла Остојића и браниоца окривљеног адвоката Николе Столића преиначена је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв 876/24 од 06.03.2025. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду усвојио захтев Вишег јавног тужилаштва у Сремској Митровици за изрицање јединствене казне затвора окривљеном Михајлу Остојићу, са генералијама као у списима и преиначио у погледу одлуке о казни: пресуду Основног суда у Старој Пазови К 844/20 од 30.10.2020. године, преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 70/21 од 04.02.2021. године којом је окривљени оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. и члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци; пресуду Основног суда у Руми К 18/20 од 25.02.2021. године којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месец, пресуду Основног суда у Руми К 124/21 од 10.09.2021. године којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, с тим што ће се изречена казна извршавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 46/23 од 28.11.2023. године којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ, те су опозване

условне осуде изречене пресудом Основног суда у Руми К 150/18 од 12.05.2020. године и пресудом Основног суда у Руми К 540/18 од 30.03.2021. године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, тако што су изречене казне затвора по наведеним пресудама узете као утврђене, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 (девет) година и 6 (шест) месеци, а на основу члана 63. став 1. КЗ окривљеном Михајлу Остојићу је урачунао у изречену казну затвора и време проведено у притвору по основу пресуде Основног суда у Старој Пазови К 844/20 од 30.10.2020. године у периоду од 26.09.2020. године до 23.10.2020. године, време проведено у притвору по основу пресуде Основног суда у Руми К 150/18 од 12.05.2020. године, време проведено у притвору по пресуди Вишег суда у Сремској Митровици К 6/22 од 10.11.2022. године у периоду од 01.06.2021. године до 17.03.2023. године, време проведено на издржавању казне по правноснажној пресуди Вишег суда у Сремској Митровици К 6/22 од 10.11.2022. године у периоду од 17.03.2023. године до 28.06.2023. године, време проведено у притвору по основу пресуде Вишег суда у Сремској Митровици К 46/23 од 28.11.2023. године у периоду од 28.06.2023. године до 29.01.2024. године и време проведено на издржавању казне затвора по основу пресуде Вишег суда у Сремској Митровици К 46/23 од 28.11.2023. године до 29.01.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев Вишег јавног тужилаштва у Сремској Митровици за спајање казне изречене пресудом Основног суда у Руми К 460/20 од 13.04.2021. године. Ставом трећим изреке, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Михајла Остојића и браниоца окривљеног адвоката Николе Столића у преосталом делу.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Михајла Остојића, адвокат Никола Столић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, сходно члану 492. став 1. ЗКП преиначи побијане пресуде, тако што ће у односу на пресуду Основног суда у Руми К 124/21 од 10.09.2021. године извршити спајање само у делу за који није наступила апсолутна застарелост извршења те казне до дана доношења другостепене пресуде дана 09.07.2025. године или укинути предмет и вратити првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Остојића Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Остојића је неоснован.

Бранилац окривљеног, иако нумерише битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, у поднетом захтеву за заштиту

законитости суштински указује да је нижестепеним одлукама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, тиме што су нижестепени судови приликом поступка за изрицање јединствене казне затвора узели као утврђену казну затвора у трајању од једне године на коју је окривљени осуђен пресудом Основног суда у Руми К 124/21 од 10.09.2021. године, иако је према наводима браниоца наступила делимична апсолутна застарелост извршења казне по пресуди Основног суда у Руми К 124/21 од 10.09.2021. године, у смислу члана 105. и 107. ЗКП. Имајући наведено у виду, по наводима браниоца било је незаконито у поступку спајања казни узимати ову казну као целу, јер је део те казне у време доношења другостепене пресуде апсолутно застарео, те је оваквим поступањем суда окривљени доведен у неповољнији положај, на који начин бранилац заправо истиче да су судови погрешно применили одредбу члана 62. и 60. Кривичног законика и члана 552. ЗКП у поступку за изрицање јединствене казне затвора.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 62. став 1. КЗ прописано је да ако се осуђеном лицу суди због кривичног дела учињеног пре него што је започео издржавање казне по ранијој пресуди или за кривично дело учињено за време издржавања казне затвора, суд ће изрећи јединствену казну за сва кривична дела применом одредби члана 60. КЗ, узимајући раније изречену казну, као већ утврђену, а казну или део казне коју је окривљени издржао урачунаће у изречену казну затвора.

Одредбом члана 552. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се поступак за изрицање јединствене казне покреће на захтев јавног тужиоца или осуђеног и његовог браниоца, ако је у две или више пресуда изречено више казни, а нису примењене одредбе о одмеравању јединствене казне за дело у стицају.

У конкретном случају, Виши јавни тужилац у Сремској Митровици је поднео захтев за изрицање јединствене казне затвора окривљеном преиначењем одлука о казни изречених пресудама Основног суда у Старој Пазови К 844/20 од 30.10.2020. године, Основног суда у Руми К 18/20 од 25.02.2021. године, Основног суда у Руми К 124/21 од 10.09.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици К 46/23 од 28.11.2023. године.

Одредбом члана 107. став 1. Кривичног законика прописано је да застарелост извршења казне затвора почиње од дана кад је пресуда којом је казна изречена постала правноснажна, а ако је условна осуда опозвана – од дана кад је одлука о опозивању постала правноснажна. Ставом 6. истог члана је прописано да застарелост извршења казне настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост извршења казне.

Одредбом члана 105. став 1. Кривичног законика, прописано је да ако у овом законiku није другачије одређено, изречена казна се не може извршити кад протекне: тачка б) две године од осуде на казну затвора до једне године, на

новчану казну, на казну рада у јавном интересу, или на казну одузимања возачке дозволе.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Руми К 124/21 од 10.09.2021. године од 27.05.2011. године, на коју бранилац окривљеног у захтеву указује, окривљени Михајло Остојић оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, с тим што ће се изречена казна извршавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора.

Имајући у виду све наведено, по оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови приликом изрицања јединствене казне затвора окривљеном, применом одредби члана 62. КЗ, 60. КЗ и члана 552. ЗКП, узели као утврђену казну затвора у трајању од једне године која је окривљеном изречена правноснажном пресудом Основног суда у Руми К 124/21 од 10.09.2021. године.

Наиме, апсолутна застарелост извршења наведене казне затвора наступа протеком рока од четири године од дана правноснажности пресуде којом је изречена (10.09.2021. године), у складу са одредбама члана 107. став 6. у вези става 1. у вези члана 105. став 1. тачка 6) КЗ, односно протеком дана 10.09.2025. године, који рок није истекао у време доношења другостепене правноснажне пресуде, нити је могуће казну изречену њоме делити, будући да ЗКП не познаје институт делимичне апсолутне застарелости извршења казне, па су неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић